

PHẬT GIÁO VIỆT NAM THỜI HIỆN ĐẠI

Sau năm 1975, trước áp lực của nhà nước cầm quyền, giới Tăng sĩ dần hồi hoàn tục, số còn lại khép kín cửa

chùa, hoặc bị đưa vào vùng kinh tế tự túc sinh sống. Hình thức Phật giáo lúc bấy giờ vắng bật chìm ngấm. Giới Tu sĩ lúc bấy giờ bị giới cán bộ nhà nước áp đặt khi dễ xem thường, nếu có tiếp xúc vì công việc, cán bộ cầm quyền gọi người Tu sĩ bằng anh, bằng bác hoặc bằng chú, tùy theo lứa tuổi, đối xử ngang hàng như người thế tục.

Suốt thập niên 80, người ta không còn thấy bóng dáng tăng già. Hầu hết chùa chiền bị chiếm dụng làm cơ quan nhà nước, trường học hoặc, hợp tác xã hoặc kho chứa hàng.

Vào giữa thập niên 80, Gia Đình Phật Tử VN bắt đầu khởi động lại. Với tinh thần vì

đạo cố vốn có, với tâm huyết bảo vệ chánh pháp trường tồn, mặc dù trong gian khó, người Huỳnh trưởng GDPTVN dần hồi đứng dậy, đi khắp mọi nơi tập hợp lại anh chị em, tiếp tục tái sinh hoạt, vận động bà con đạo hữu đòi lại chùa chiền. Trong giai đoạn nguy khó này, người Huỳnh trưởng mạnh dạn đứng ra lãnh đạo các phong trào Phật giáo địa phương, điều hành tổ chức các khóa lễ tại các tự viện và các nhu cầu lễ lược tại tư gia cư sĩ Phật tử. Nhờ vào các sinh hoạt GDPT làm sống lại tinh thần Phật giáo, ngôi chùa dần hồi được khởi sắc.

Theo tập quán Phật giáo, vì nhu cầu vốn có tứ chúng đồng tu, người cư sĩ tìm đến người xuất gia. Để tạo lại uy thế Phật giáo, xây dựng lại nền nếp thanh quy thiên môn, người Huỳnh trưởng dẫn đầu làm gương tôn kính Tam bảo, hướng dẫn giới cư sĩ Phật tử cung kính tác bạch - trình thưa - xá

bái - lễ lạy chư Tăng mỗi khi tiếp xúc.
Hình thức Phật giáo dần hồi khởi sắc từ
đây

Sau khi giới Tăng lữ tìm lại thế đứng giữa
vững vàng xã hội, họ vọng tâm quay ra tạo
uy thế các cứ riêng tư, quyền rũ đông đảo
tín đồ quy ngưỡng. Giới Tu sĩ thấy GDPT
như trở thành vật cản cho ý đồ phát triển
theo chiều hướng riêng tư, họ quay ra xem
nhẹ GDPT, có nơi muốn tách rời GDPT ra
khỏi sinh hoạt tự viện để dễ dàng thao
túng. Họ đành lòng nở quên đi những giai
đoạn tắm lửa mưa dầu, những giai đoạn
nằm gai nếm mật chung vai cùng
GDPTVN để vực dậy tiền đồ Phật giáo.

Giới Tăng sĩ trẻ ngày nay, có học thức cao,
có người có bằng tiến sĩ, thậm chí có người
còn có cả 2, 3 bằng tiến sĩ. Nhưng đa số
được đào tạo dưới mái trường xã hội chủ
nghĩa, mặc dù những ngôi trường này được

mị danh là trường Phật học, được núp bóng dưới mái chùa, được nhờ nhét lịch sử đảng trị, thiếu kiến thức về lịch sử Phật giáo, không thấy được hết tinh thần đấu tranh hy sinh to lớn của Thầy – Tổ, của lớp người cư sĩ Phật tử tiên nhân, vì sự tồn vong sống còn của Phật giáo VN.

Họ ra đời vào những thời điểm sặc mùi tanh hôi, được các đàn anh thoái hóa gắn cho cặp kính màu nhuộm đỏ dày cộm, nhìn thấy những hình thức Phật giáo lèo loẹt lai căng, bị chính trị hóa, thế tục hóa đến kịch cộm, họ cho rằng Phật giáo là như vậy, rồi hồ hởi ùa theo, hà hơi tiếp sức đẩy Phật giáo vào con đường thối đẫm men say chệnh choáng càng lúc càng ngày ngụa thêm ./-

Phan Văn Huy Tâm